

Jezus Christus,
verrezen op de derde dag,

Pasen begon in de tuin van de verwondering,
in het prille licht van de nieuwe morgen.

Alles werd opnieuw mogelijk,
alles kreeg opnieuw een plaats.

Wie hebberig
alles wilde houden
zoals het was,
hield het niet uit,
wie met geweld
het verleden wilde vasthouden,
sloeg op de vlucht.

U zei:
“Zie, ik maak alles nieuw.”

U wekte die dood was
weer tot leven.

Het onmogelijke werd bij U
ineens weer mogelijk.

Heer,
maak het onmogelijke mogelijk
in ons leven
en in onze school.

Collega's

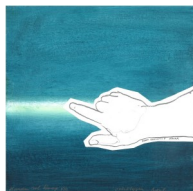
Oog hebben voor het mysterie van het leven.
Misschien is het dat ook wel dat wij als katholiek
onderwijs onze kinderen het komende jaar kunnen
leren.

Natuurlijk leren we onze kinderen ook om te lezen, te
schrijven, te rekenen.
Natuurlijk gaan we voor kwaliteit
en goede resultaten.
Natuurlijk gaan we voor groene scholen.
Maar als katholiek onderwijs
gaat onze oriëntatie verder, dieper, hoger.
Voor ons gaat katholiek onderwijs niet alleen over het
kennen en kunnen van onze leerlingen
maar ook over het willen en zijn.
We geloven daarbij dat we kinderen vertrouwd
kunnen maken met het mysterie van het leven.
Er is meer tussen hemel en aarde.
We noemen het spiritualiteit.

Onze kinderen leren om te leven.
Onze kinderen leren om te leven
vanuit een vertrouwen.
Onze kinderen leren om te leven
vanuit het onvoorwaardelijke vertrouwen
in het 'hier en nu'
maar ook in het 'daar en straks'.

Collega's,
dat vraagt van onszelf
om te leven,
om te leven vanuit vertrouwen,
om te leven vanuit het onvoorwaardelijke
vertrouwen
in het 'hier en nu'
maar ook in het 'daar en straks'.

*Uit een toespraak van Dick Lieftinck met als thema
Wat mij raakt, Bisschop Möller Stichting.*

Leeflicht

Jaargang 35

Nummer 8

April 2020